

§ 10. 1. Podstawą do ustalenia wysokości opłaty portowej jest odpowiednio aktualne międzynarodowe świadectwo pomiarowe statku albo świadectwo pomiarowe określające pojemność brutto (GT) statku.

2. W odniesieniu do statków posiadających świadectwo pomiarowe określające ich tonaż rejestrowy brutto (BRT) przyjmuje się do ustalenia opłaty portowej, iż 1 BRT = 1 GT.

3. Dla statków pasażerskich maksymalną podstawę naliczania opłat przystaniowych i tonażowych stanowi 50.000 GT.

4. Wysokość opłaty portowej obliczanej na podstawie liczby pasażerów ustala się na podstawie liczby pasażerów wpisanych na listę pasażerów w żegludze międzynarodowej, natomiast w żegludze krajowej — na podstawie zgłoszenia kapitana statku.

5. Dla zbiornikowców posiadających podwójne dno lub oddzielne zbiorniki balastowe podstawę wymiaru opłat, o których mowa w § 3 ust. 1 lp. 10 i 11 tabeli oraz w § 5 ust. 1 lp. 2 tabeli, stanowi pojemność brutto (GT) pomniejszona o pojemność podwójnego dna lub oddzielnych zbiorników balastowych, określonych w przekazanym podmiotowi zarządzającemu portem dokumencie:

- 1) uznanym świadectwie;
- 2) międzynarodowym świadectwie pomiarowym statku, zawierającym w rubryce „Uwagi” odpowiedni wpis zgodnie z Rezolucją Międzynarodowej

wej Organizacji Morskiej nr A. 747(18), pod warunkiem iż podwójne dno odpowiada wymaganiom Reguły 13F załącznika nr I do Protokołu z 1978 r. do Międzynarodowej konwencji o zapobieganiu zanieczyszczeniu morza przez statki, sporządzonej w Londynie dnia 2 listopada 1973 r. wraz z Protokołem z 1978 r. dotyczącym tej konwencji, sporządzonym w Londynie dnia 17 lutego 1978 r. (Dz. U. z 1987 r. Nr 17, poz. 101).

6. Stawki opłat portowych wyrażone w EUR przelicza się na walutę płatności, zgodnie z Tabelą Kursów Narodowego Banku Polskiego, kurs kupna z dnia zakończenia użytkowania infrastruktury portowej.

7. Terminy płatności opłat portowych rocznych ustala podmiot uprawniony do ich pobierania.

§ 11. Przy ustalaniu wysokości opłat portowych wynikających z umów handlowych, zawartych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia przez podmioty zarządzające portami z użytkownikami infrastruktury portowej, stosuje się stawki opłat wynikające z tych umów, nie dłużej jednak niż do dnia 30 września 2004 r.

§ 12. Traci moc rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 8 maja 2002 r. w sprawie wysokości opłat portowych (Dz. U. Nr 74, poz. 678 oraz z 2003 r. Nr 52, poz. 459 i Nr 213, poz. 2085).

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 maja 2004 r.

Minister Infrastruktury: w z. A. Piłat

1083

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA INFRASTRUKTURY¹⁾

z dnia 29 kwietnia 2004 r.

w sprawie opłat lotniskowych

Na podstawie art. 77 ust. 4 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. — Prawo lotnicze (Dz. U. Nr 130, poz. 1112, z 2003 r. Nr 210, poz. 2036 oraz z 2004 r. Nr 54, poz. 535, Nr 96, poz. 959 i Nr 99, poz. 1002) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe wymagania dotyczące ustalania opłat lotniskowych za usługi, o których mowa w art. 75 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. — Prawo lotnicze, zwanej dalej „ustawą”.

§ 2. Za wykonywanie usług, o których mowa w § 1, zarządzający lotniskiem użytku publicznego może ustalić w szczególności następujące opłaty lotniskowe:

- 1) startową lub za lądowanie — związaną z udostępnieniem urządzeń oraz wykonywaniem czynności niezbędnych dla zapewnienia wykonania operacji startu lub lądowania statku powietrznego;

- 2) pasażerską — związaną z udostępnieniem i utrzymaniem budynków dworców pasażerskich oraz urządzeń w nich się znajdujących;
- 3) postojową — związaną z udostępnieniem miejsc parkingowych lub hangarów oraz ich oświetleniem;
- 4) towarową — związaną z udostępnieniem i utrzymaniem budynków dworców towarowych oraz urządzeń w nich się znajdujących, wykorzystywanych przy przewozie ładunków.

§ 3. 1. Opłatami, o których mowa w § 2, objęte są w szczególności usługi, których koszty określone są w rozporządzeniu (usługi standardowe).

2. Zakres i warunki świadczenia usług standardowych i dodatkowych objętych opłatami lotniskowymi określa i podaje do publicznej wiadomości zarządzający lotniskiem użytku publicznego.

3. Opłaty lotniskowe określa się w walucie obowiązującej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 4. 1. Opłaty lotniskowe na lotniskach użytku publicznego ustala się w sposób:

¹⁾ Minister Infrastruktury kieruje działem administracji rządowej — transport, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury (Dz. U. Nr 32, poz. 302 oraz z 2003 r. Nr 19, poz. 165, Nr 141, poz. 1359 i Nr 232, poz. 2322).

- 1) zapewniający łatwość naliczenia należności z tytułu tych opłat;
- 2) umożliwiający sprawdzenie przez użytkowników lotniska poprawności naliczonej należności, o której mowa w pkt 1;
- 3) zapewniający zachowanie zasady niedyskryminacji;
- 4) zapewniający stabilność tych opłat w roku kalendarzowym, z wyjątkiem uzasadnionych przypadków zaistnienia nieprzewidzianych zdarzeń, niezależnych od zarządzającego lotniskiem, a wpływających znacząco i bezpośrednio na poziom kosztów jednostkowych świadczonych usług i udostępnianych urządzeń;
- 5) niezniechęcający użytkowników lotniska do korzystania z usług i urządzeń;
- 6) uwzględniający zarobkowy cel działania przedsiębiorstwa oraz wysokość opłat lotniskowych pobieranych w państwach członkowskich Unii Europejskiej za odpowiednie usługi i urządzenia.

2. Zarządzający lotniskiem użytku publicznego, z zachowaniem zasad jawności i dostępności oraz zasad, o których mowa w ust. 1, może udzielać rabatów i zniżek od ustalonych opłat lotniskowych, jeżeli nie spowoduje to podwyższenia opłat lotniskowych ponoszonych przez podmioty niekorzystające z tych rabatów i zniżek.

§ 5. 1. Koszty będące podstawą do naliczenia przez zarządzającego lotniskiem użytku publicznego jednego rodzaju opłat lotniskowych nie mogą równocześnie stanowić podstawy do naliczenia innego rodzaju opłat lotniskowych, ani opłat za inne usługi związane z działalnością lotniska.

2. Podstawę do ustalania wysokości opłat lotniskowych stanowią koszty poniesione w roku sprawozdawczym poprzedzającym rok, w którym zmieniona opłata jest wprowadzana.

§ 6. 1. Opłaty lotniskowe, o których mowa w § 2, powinny uwzględniać ponoszone przez zarządzającego lotniskiem użytku publicznego koszty świadczenia usług, za które pobierane są opłaty, biorąc pod uwagę w szczególności:

- 1) bezpośrednio koszty operacyjne utrzymania i eksploatacji lotniska;
- 2) koszty pośrednie, w tym koszty administracyjne;
- 3) koszty infrastruktury, w tym koszt amortyzacji oraz rozpoczętych inwestycji;
- 4) koszty finansowe.

2. Opłaty lotniskowe, o których mowa w § 2, powinny uwzględniać koszty usług i urządzeń niezbędnych do wykonania operacji lotniczych, z zapewnieniem odpowiedniego standardu bezpieczeństwa i jakości obsługi, a w szczególności koszty zapewnienia oświetlenia i wykorzystania pomocy nawigacyjnych dla wykonania operacji startu i lądowania, a także niezbędnego działania służb ratowniczych tego lotniska, w tym straży pożarnej i służb ratownictwa medycznego, niezależnie od rzeczywistego wykorzystania tych usług, służb i urządzeń.

3. Przy ustalaniu wysokości opłat lotniskowych, o których mowa w § 2, można uwzględnić konieczność zgromadzenia środków własnych na finansowanie długoterminowych przedsięwzięć inwestycyjnych o dużej skali.

4. Opłaty lotniskowe, o których mowa w § 2, ustala się na podstawie prawidłowej ewidencji i podziału kosztów bezpośrednich i pośrednich oraz związanych

z nimi przychodów na poszczególne rodzaje usług, za które pobierane są opłaty lotniskowe, oraz na pozostałą działalność. Podział kosztów pośrednich powinien być dokonywany przy wykorzystaniu jasno określonych współczynników, tak aby uniknąć nadmiernego obciążania tymi kosztami działalności, z tytułu której pobierane są opłaty lotniskowe.

§ 7. 1. Opłatę startową lub opłatę za lądowanie na lotniskach użytku publicznego ustala się w odniesieniu do maksymalnej masy startowej statku powietrznego podanej w świadectwie zdatności do lotu, zwanej dalej „maksymalną masą”. Zarządzający lotniskiem użytku publicznego może ustalić stałą opłatę startową lub za lądowanie niezależną od maksymalnej masy lub opłatę mieszaną będącą kombinacją części stałej i zmiennej. Zależność wysokości opłaty od maksymalnej masy nie musi być wprost proporcjonalna.

2. Zarządzający lotniskiem użytku publicznego może ustalić:

- 1) opłatę za lądowanie, która obejmuje również start statku powietrznego;
- 2) opłatę startową, która obejmuje również lądowanie statku powietrznego;
- 3) odrębną opłatę startową oraz opłatę za lądowanie statku powietrznego.

3. Przy określaniu kosztów bezpośrednich stanowiących podstawę do ustalania opłat, o których mowa w ust. 1, uwzględnia się uzasadnione koszty utrzymania części lotniczej lotniska, a w szczególności koszty:

- 1) stałego utrzymywania dróg startowych i dróg kołowania wraz z systemem urządzeń z nimi związanych w stanie pozwalającym na ich bezpieczne wykorzystywanie oraz pozostawanie w stanie gotowości świadczenia usług, za które pobierane są opłaty;
- 2) zabezpieczenia pola wlotów i pola manewrowego statków powietrznych obejmującego w szczególności utrzymanie, ogrodzenie, meliorację, oświetlenie, konserwację, ochronę oraz zapewnienie bezpieczeństwa;
- 3) utrzymania i zabezpieczenia oświetlenia płyt postojowych dla statków powietrznych i ich udostępnienia na czas niezbędny do wykonania czynności serwisowych i ładunkowych, w części nieobjętej opłatą za parkowanie;
- 4) zabezpieczenia przeciwpożarowego i ratownictwa medycznego operacji lotniczych z uwzględnieniem stałej gotowości do podjęcia niezbędnej akcji w sytuacjach awaryjnych;
- 5) oświetlenia w nocy i podczas złej widoczności dróg startowych i dróg kołowania oraz udostępnienia wzrokowych i radiowych urządzeń podejścia do lądowania, z wyłączeniem przypadków, gdy są one udostępniane przez państwowy organ zarządzania ruchem lotniczym;
- 6) ochrony środowiska przed hałasem — chyba że stanowią podstawę do ustalania dopłaty lub opłaty, o których mowa w ust. 5;
- 7) funkcjonowania innych urządzeń i systemów zapewniających bezpieczeństwo operacji lotniczych;
- 8) zapewnienia lotniskowej osłony meteorologicznej, w części ponoszonej przez zarządzającego lotniskiem.

4. Zarządzający lotniskiem użytku publicznego może zróżnicować wysokość opłat, o których mowa w ust. 1, w szczególności ze względu na to, czy opera-

cje wykonywane są w porze dziennej i nocnej — niezależnie od rzeczywistego wykorzystania pomocy radionawigacyjnych i świetlnych, lub w okresach występowania różnicowanego natężenia ruchu lotniczego (w godzinach szczytu i poza godzinami szczytu), z uwzględnieniem przepisów § 4 ust. 2.

5. Na lotniskach użytku publicznego, na których występują problemy związane z ochroną środowiska, w szczególności przed nadmiernym hałasem, zarządzający lotniskiem może ustalić w różnej wysokości opłaty startowe lub za lądowanie, ustanowić dopłaty do tych opłat albo wyodrębnić opłatę hałasową — uzależniając ich naliczanie lub wysokość od poziomu hałasu lub emisji innych czynników szkodliwych wytwarzanych przez statek powietrzny. Dodatkowe przychody z tego tytułu powinny zapewnić pokrycie kosztów związanych z pomiarem emisji czynników szkodliwych, prowadzeniem działań zapobiegawczych oraz usuwaniem skutków spowodowanych oddziaływaniem na środowisko i mogą być przeznaczone wyłącznie na te cele.

6. Przy ustalaniu wysokości dopłat lub opłat hałasowych, o których mowa w ust. 5, uwzględnia się koszty, o których mowa w ust. 3 pkt 6.

§ 8. 1. Opłatę postojową na lotniskach użytku publicznego ustala się w odniesieniu do maksymalnej masy lub wymiarów statku powietrznego (zajmowanej powierzchni) oraz czasu postoju tego statku na lotnisku.

2. Czasem postoju statku powietrznego jest czas od momentu lądowania do momentu startu statku powietrznego.

3. Zarządzający lotniskiem użytku publicznego może określić czas wolny od opłaty postojowej. W przypadku określenia długości czasu wolnego od opłaty postojowej na danym lotnisku, długość tego czasu powinna być określona w cenniku opłat lotniskowych.

4. Długość czasu wolnego od opłaty postojowej oraz jej wysokość zarządzający lotniskiem ustala z uwzględnieniem operacyjnych warunków pracy lotniska oraz dostępności na nim miejsc postojowych.

5. Zarządzający lotniskiem użytku publicznego może ustalić w różnej wysokości opłaty postojowe, które uwzględnią również postój statku powietrznego w hangarze, ustanowić dopłatę do opłaty postojowej albo wyodrębnić opłatę hangarową.

6. Zarządzający lotniskiem użytku publicznego może ustalić specjalną, podwyższoną opłatę postojową w przypadku uzasadnionego zatrzymania statku powietrznego na lotnisku zgodnie z art. 78 ust. 1 ustawy.

§ 9. 1. Opłatę pasażerską na lotniskach użytku publicznego ustala się z uwzględnieniem kosztów bezpośrednich ponoszonych przez zarządzającego lotniskiem, a w szczególności związanych z:

- 1) udostępnianiem pasażerom budynku dworca lotniczego wraz z niezbędnym wyposażeniem, urządzeniami i systemem dróg dojazdowych, z wyłączeniem kosztów związanych ze świadczeniem usług pozalotniczych;
- 2) zapewnianiem ochrony i kontroli bezpieczeństwa pasażerów i ich bagażu — chyba że stanowią podstawę do ustalania opłaty, o której mowa w ust. 4.

2. Zarządzający lotniskiem może różnicować wysokość opłaty pasażerskiej, w szczególności ze wzglę-

du na rodzaj operacji lotniczych lub rodzaje usług świadczonych w związku z obsługą danej kategorii pasażera, o której mowa w ust. 3.

3. Zarządzający lotniskiem może ustalić opłatę pasażerską pobieraną za obsługę pasażera:

- 1) przylatującego lub
- 2) odlatującego, lub
- 3) tranzytowego.

Zarządzający lotniskiem może ustalić jedną opłatę pasażerską pobieraną za obsługę pasażerów, o których mowa w pkt 1—3.

4. Zarządzający lotniskiem użytku publicznego może ustalić odrębną opłatę pasażerską za zapewnienie bezpieczeństwa pasażerów i ich bagażu, uwzględniając koszty, o których mowa w ust. 1 pkt 2.

§ 10. 1. Opłatę towarową na lotniskach użytku publicznego ustala się z uwzględnieniem kosztów bezpośrednich ponoszonych przez zarządzającego lotniskiem użytku publicznego, a w szczególności związanych z:

- 1) udostępnieniem i utrzymaniem dworców towarowych;
- 2) zapewnieniem ochrony i kontroli bezpieczeństwa ładunków — chyba że stanowią podstawę do ustalania opłaty, o której mowa w ust. 2.

2. Zarządzający lotniskiem użytku publicznego może ustalić odrębną opłatę towarową za zapewnienie bezpieczeństwa ładunków, uwzględniając koszty, o których mowa w ust. 1 pkt 2.

§ 11. Projekt opłat, o których mowa w § 2, zarządzający lotniskiem użytku publicznego przedstawia do zaopiniowania podmiotom, o których mowa w art. 77 ust. 1 ustawy, lub reprezentującym ich organizacjom, nie później niż na 1 miesiąc przed przewidywanym dniem przedstawienia ich do zatwierdzenia Prezesowi Urzędu Lotnictwa Cywilnego, zwanego dalej „Prezesem Urzędu”.

§ 12. 1. Projekt opłat lotniskowych przedkładany do zatwierdzenia Prezesowi Urzędu zawiera składające się na te opłaty wysokości opłat za usługi standardowe i dodatkowe (opłaty standardowe i dodatkowe) oraz opłat zniżkowych i rabatowych, dla danego lotniska, wraz z określeniem szczegółowych zasad ich naliczania i pobierania, oraz termin ich wejścia w życie.

2. Do projektu opłat lotniskowych dołącza się uzasadnienie, które powinno zawierać informacje dotyczące:

- 1) załączonego projektu opłat lotniskowych, w tym:
 - a) aktualny poziom opłat lotniskowych obowiązujących w dniu złożenia wniosku,
 - b) wielkości obłożonego ruchu pasażerskiego i towarowego w ostatnich 3 latach działalności zarządzającego lotniskiem użytku publicznego, a w przypadku krótszego okresu prowadzenia działalności — za okres, w którym działalność jest prowadzona,
 - c) ustanowione opłaty rabatowe oraz zniżkowe, a w szczególności zasady i warunki ich udzielania;
- 2) sytuacji finansowej zarządzającego lotniskiem użytku publicznego wraz z opisem wpływu zmiany opłat na tę sytuację.

3. Do projektu opłat lotniskowych dołącza się:

- 1) informację o przeprowadzonych konsultacjach, o których mowa w § 11;
- 2) zakres i warunki świadczenia usług standardowych i dodatkowych.

4. W przypadku ujemnego wyniku finansowego w poprzednim roku finansowym do projektu opłat lotniskowych dołącza się ponadto prognozę ruchu pasażerskiego i towarowego obejmującą co najmniej następne 2 lata działalności.

5. Prezes Urzędu może żądać od zarządzającego lotniskiem użytku publicznego uzupełnienia dokumentacji i przedstawienia dodatkowych informacji, poświadczających spełnienie wymogów rozporządzenia, a w szczególności:

- 1) kalkulacji kosztów poszczególnych usług lotniskowych;
- 2) sprawozdania finansowego z poprzedniego roku finansowego oraz planu działalności gospodarczej obejmującego co najmniej 2 lata;
- 3) dokumentacji z przeprowadzonych konsultacji, o których mowa w § 11.

§ 13. 1. Zarządzający lotniskiem użytku publicznego przekazuje do państwowego organu zarządzania ruchem lotniczym odpis decyzji Prezesa Urzędu o zatwierdzeniu opłat lotniskowych, celem ich publikacji w Zintegrowanym Pakiecie Informacji Lotniczych, o którym mowa w art. 127 ust. 1 pkt 4 ustawy, niezwłocznie po jej otrzymaniu.

2. Zarządzający lotniskiem użytku publicznego przekazuje użytkownikom lotniska informację o zatwierdzeniu przez Prezesa Urzędu opłat lotniskowych, zawierającą zestawienie opłat lotniskowych dla danego lotniska wraz z ich wysokością oraz szczegółowymi zasadami ich naliczania i pobierania, wysokością i warunkami udzielania rabatów i zniżek — niezwłocznie po otrzymaniu decyzji Prezesa o ich zatwierdzeniu.

§ 14. 1. Opłaty lotniskowe na lotniskach użytku niepublicznego powinny być zróżnicowane wyłącznie ze względu na rodzaje i charakterystyki statków powietrznych oraz charakter wykonywanych operacji lotniczych.

2. Zarządzający lotniskiem użytku niepublicznego, z zachowaniem zasady niedyskryminacji oraz na warunkach jednakowych dla poszczególnych podmiotów, o których mowa w art. 54 ust. 3 ustawy, może udzielać rabatów i zniżek od ustalonych opłat lotniskowych, jeżeli nie powoduje to wzrostu opłat lotniskowych pobieranych od podmiotów niekorzystających z tych rabatów i zniżek.

3. Opłaty lotniskowe, o których mowa w ust. 1, wraz z warunkami stosowanych zniżek podawane są do wiadomości podmiotów, o których mowa w art. 54 ust. 3 pkt 1 ustawy, przynajmniej na 1 miesiąc przed ich wejściem w życie.

4. Opłaty lotniskowe, o których mowa w ust. 1, wraz z warunkami stosowanych zniżek podawane są do wiadomości podmiotów, o których mowa w art. 54 ust. 3 pkt 2 ustawy, przed wydaniem zezwolenia zarządzającego lotniskiem na start i lądowanie statku powietrznego.

5. Opłaty lotniskowe pobierane na lotniskach użytku niepublicznego udostępnianego przez zarządzającego lotniskiem użytku niepublicznego podmiotom, o których mowa w art. 54 ust. 3 pkt 2 ustawy, publikowane są w Zintegrowanym Pakiecie Informacji Lotniczych, o którym mowa w art. 127 ust. 1 pkt 4 ustawy.

6. Do opłat lotniskowych, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepis § 3 ust. 3.

§ 15. Opłaty lotniskowe na lotniskach użytku publicznego ustalone przed dniem wejścia w życie rozporządzenia mogą być pobierane na zasadach dotychczasowych nie dłużej niż przez okres 9 miesięcy od dnia wejścia w życie rozporządzenia.

§ 16. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Infrastruktury: w z. A. Piłat

1084

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA INFRASTRUKTURY¹⁾

z dnia 30 kwietnia 2004 r.

w sprawie przekazywania informacji przez załadowcę podstawiającego pod załadunek na statek towary niebezpieczne lub zanieczyszczające²⁾

Na podstawie art. 10b ust. 3 ustawy z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczeniu morza przez statki (Dz. U. Nr 47, poz. 243, z 2000 r. Nr 109, poz. 1156, z 2001 r. Nr 111, poz. 1197 i Nr 125, poz. 1368, z 2002 r. Nr 166, poz. 1361 oraz z 2004 r. Nr 93, poz. 895 i Nr 96, poz. 959) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa zakres informacji, jaką powinna zawierać deklaracja o towarach niebezpiecznych lub zanieczyszczających, zwana dalej „deklaracją”, przekazywana przez załadowcę kapitanowi statku.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

¹⁾ Minister Infrastruktury kieruje działem administracji rządowej — gospodarka morską, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury (Dz. U. Nr 32, poz. 302 oraz z 2003 r. Nr 19, poz. 165, Nr 141, poz. 1359 i Nr 232, poz. 2322).

²⁾ Przepisy niniejszego rozporządzenia wdrażają postanowienia dyrektywy 2002/59/WE z dnia 27 czerwca 2002 r. ustanawiającej wspólnotowy system monitorowania i informowania o ruchu statków i odwołującej Dyrektywę 93/75/EWG (Dz. Urz. WE L 208 z 5.08.2002). Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszym rozporządzeniu, z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej, dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej — wydanie specjalne.